

קורונה - אומיקרון

1926-25

1925-25

י"א באלול תשפ"ו

24.08.2026

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

לפני כבוד חברי הוועדה:

תמר שטיינר, עו"ד - יו"ר

רו"ח ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: ארליגר ניהול נכסים בע"מ, תאגיד 515342889

באמצעות ב"כ עו"ד איתי הכהן

נ ג ד

המשיבה:

רשות המיסים

היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות

רחוב בן גוריון 38 רמת גן

corona.ararim@taxes.gov.il

באמצעות ב"כ משיבה עו"ד שרון אלעד רחביה

SharonEl3@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי

1. העוררת הגישה בקשות למענקי השתתפות בהוצאות קבועות בגין תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020 בהתאם להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן: "החוק" או "חוק הסיוע") וכן לתקופת הזכאות ינואר-פברואר 2022 מכוח חוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התשפ"ב-2022 (להלן: "חוק האומיקרון") (ייקראו יחד: "המענקים").

הבקשה למענק לתקופת הזכאות 11-12/2020

2. הבקשה למענק בסך 600,000 ₪ מכוח חוק הסיוע הוגשה ביום 25.1.2021 נדחתה ביום 17.1.2022, וזאת לאחר ששולמה לעוררת מקדמה בסך של 300,000 ₪ בהתאם למתווה הקבוע בחוק. הודעת הדחייה נשלחה לכתובת הדוא"ל אשר הזינה העוררת במעמד הגשת הבקשה (להלן: "כתובת הדוא"ל") (צילומי המסך ממערכות אשר צורפו במסגרת תגובה מטעם המשיבה 12.2.2026).
3. הבקשה למענק בעבור תקופה זו נדחתה בתמצית מפאת העדר קשר סיבתי בין ירידת המחזורים אשר נצפתה אצל העוררת, לבין פרוץ מגפת הקורונה ובכלל זאת תנודתיות אשר נצפתה בשנת הבסיס, והן מפאת עליית מחזורים שנתית אשר חלה במחזורי העוררת בין השנים 2020-2021.
4. בהחלטת הדחיה הודיעה המשיבה לעוררת כי נוכח דחיית הבקשה, עליה להשיב את המקדמות אשר קיבלה לחשבונה בסך של 300,000 ₪ תוך 90 ימים בהתאם להוראת ס' 16 לחוק הסיוע.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

5. ביום 13.3.2022, הוגשה השגה על החלטת המשיבה בבקשה באמצעות מייצגה בהליך ההשגה רו"ח יוסי כהן (להלן: "רו"ח כהן" או "המייצג"). בהתאם לתצהיר שהגיש רו"ח כהן לתיק הערר (להלן: "התצהיר"), הלה הגיש את ההשגה דנא פעם נוספת ביום 3.8.2022 משעה שלא קיבל כל התייחסות מצד המשיבה באשר לטיפול בהשגה (ס' 5 לתצהיר). יודגש כי המשיבה אינה חולקת על הגשת ההשגה דנא ביום 13.3.2022.

6. ביום 4.8.2022 פנתה המשיבה לב"כ העוררת בדרישה להשלים מסמכים לכתב ההשגה. הפניה נעשתה לכתובת הדוא"ל של המייצג רו"ח כהן (ראה נספחים ג-ה לבקשה לסילוק) אולם לא נענתה. מהתכתובות אשר הוגשו לתיק הערר עולה כי לנציגי המשיבה היה קשר עם המייצג גם באמצעות כתובת הדוא"ל של משרדו הגם שכתובת דוא"ל זו לא הוזנה במעמד הגשת ההשגה.

7. נציג המשיבה, המפקח אבי גליס פנה למייצג בבקשה להשלמת רשימת מסמכים פעם נוספת ביום 25.8.2022 ומשלא נענה שלח פניה נוספת בדוא"ל אשר נשלח למייצג ביום 4.9.2022 בה הבהיר כי ללא השלמת המסמכים ע"י העוררת ההשגה לא תטופל (נספח ד' לבקשה לסילוק לעיל).

8. משעה שלא הומצאו מלוא המסמכים הנדרשים מאת העוררת, ביום 15.9.2022 דחתה המשיבה את ההשגה, כאשר ההחלטה בהשגה נשלחה לאותה הכתובת אליה נשלחה ההחלטה בבקשה קרי כתובת הדוא"ל של העוררת אשר הוזנה ע"י העוררת במערכות המשיבה עם הגשת הבקשה למענק.

9. ביום 18.3.2025 הוציאה המשיבה לעוררת הודעה בדבר חוב מס בעבור מקדמות אשר שולמו לעוררת ולא הושבו לה לאחר דחיית הבקשה למענק.

10. ביום 3.6.2025 יצאה הודעה בטרם הטלת עיקול מאת פקיד שומה ת"א 1 לדוא"ל של המייצג, לה השיב המייצג כי טרם התקבלה החלטה בהשגה אשר הגיש בעניין תקופת הזכאות דנא.

11. ביום 7.8.2025 נתקבלה אצל העוררת הודעת עיקול בסך של 329,692 ₪ על חשבוניות עקב אי תשלום חובות המס כאמור לעיל.

12. תיק הערר שבכותרת נפתח במערכות בית הדין ביום 1.9.2025 כשלוש שנים לאחר מתן ההחלטה בהשגה בעבור תקופת הזכאות הנ"ל.

הבקשה למענק מכוח חוק האומיקרון (ינואר - פברואר 2022)

13. ביום 17.8.2022 הגישה העוררת בקשה למענק בסך 455,150 ₪ מכוח חוק האומיקרון אשר נדחתה אף היא ע"י המשיבה ביום 15.9.2022, מפאת היעדר קשר סיבתי בין נגיף האומיקרון לבין ירידת המחזורים בתקופת הזכאות.

14. גם כאן, בהודעת הדחייה אשר נשלחה לכתובת הדוא"ל של העוררת, נדרשה העוררת להשיב את המקדמות אשר שולמו לה בסך של 273,072 ₪ וזאת בהתאם להוראת ס' 11 לחוק האומיקרון.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

15. ביום 27.11.2022 שלחה המשיבה לעוררת מכתב באמצעות דואר רשום לכתובת העוררת, בו הודיעה על כוונתה להטיל על העוררת קנס גרעון עקב הגשת תביעה ביתר בעבור תקופת האומיקרון בהתאם לס' 13 לחוק האומיקרון (נספח ו' לבקשה לסילוק) ואף נתנה לעוררת שהות להגיב על כוונתה זו תוך 14 יום מקבלת ההודעה הנ"ל. להודעה זו לא נשלחה כל תגובה מצד העוררת או מייצגה, הגם שאין מחלוקת כי הודעה זו התקבלה אצל העוררת (ס' 9 לנימוקי הערר).

16. ביום 11.12.2022, באיחור של 41 ימים מהמועד האחרון להגשת ההשגה, פנה רו"ח כהן אל מוקד פניות הציבור של המשיבה בבקשה להגיש השגה על החלטת המשיבה בבקשה למענק אומיקרון, תוך התעלמות מחלוף המועד. ביום 12.12.2022 נענה רו"ח כהן ע"י נציגי פניות הציבור במוקד, כי עליו להגיש את ההשגה לקישור אשר צורף למענה הנ"ל (נספח יא לבקשה לסילוק על הסף).

17. בניגוד להנחיית המוקד לעיל, רו"ח כהן לא הגיש את ההשגה למען אליו נדרש היה להגיש את ההשגה הנ"ל או לכל נמען אחר, ולפיכך השגה זו לא הגיעה אל המשיבה, ולא טופלה על ידה.

18. בחלוף הזמן ומפאת אי השבת המקדמות ע"י העוררת, ביום 19.3.2025 הוציאה המשיבה גם בעבור תקופת זכאות זו, הודעה בדבר חוב מס לעוררת אל כתובת הדוא"ל של העוררת.

19. משעה שגם כאן חוב המס לא שולם, הטילה המשיבה עיקול על חשבון העוררת בבנק דיסקונט ביום 7.8.2025 ע"ס 329,692 ₪ (עבור שתי תקופות הזכאות גם יחד). מכאן הערר שבפנינו.

ההליכים בפני וועדת הערר

20. לאחר הגשת העררים שבכותרת הגישה המשיבה בקשה לסילוק על הסף של שני העררים דנא, ולאחר מיצוי כתבי הטענות זימנה וועדת הערר את הצדדים לשני דיונים אשר התקיימו בהיוועדות חזותית:

20.1. הדיון הראשון התקיים ביום 12.2.2026 (להלן: "הדיון הראשון") כאשר בתומו הורתה הוועדה הן למשיבה והן לעוררת על המצאת מסמכים נוספים לתימוכין בטענות אשר עלו בדיון.

20.2. לאחר השלמת המסמכים ע"י הצדדים קיימה וועדת הערר דיון נוסף ביום 7.5.2026 (להלן: "הדיון השני"), ומיד לאחר מכן עברו התיקים שבכותרת לכתובת ההחלטה דנא.

עיקרי טענות הצדדים

21. עיקר טענות העוררת הן כי לא קיבלה את החלטות המשיבה בהשגות, אלא לאחר הטלת העיקולים ע"י המשיבה שם התוודעה לראשונה לדחיית השגותיה. לטענת העוררת החלטות אלו לא הומצאו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

לה כדין ומכאן גם האיחור בהגשת העררים דנא. לטענת העוררת למשיבה יש את פרטי המייצג רו"ח כהן במערכותיה ולפיכך היתה צריכה לשלוח את ההחלטות אליהן ולא לכתובת אשר הוזנה במעמד הגשת הבקשה שכן היא כתובת הדוא"ל של "דרג זוטרי" בעוררת (ס' 12 לתגובה לבקשה לסילוק).

22. העוררת אינה מכחישה את קבלת ההתראות בדבר הקמת חוב מס לעוררת מיום 27.11.2022, בדבר הטלת קנס גרעון בעבור המקדמות אשר שולמו לה בגין הבקשה למענק האומיקרון, וכן ההתראה מפקיד השומה אשר נשלחה לרו"ח כהן ביום 3.6.2025 בו נדרשה עוררת להשיב את הכספים אשר קיבלה העוררת כמקדמות למענקים דנא. עם זאת, לשיטת העוררת האיחור בקבלת ההחלטה בהשגה בעבור מענק הקורונה ואי קבלת החלטה בהשגת האומיקרון מצדיק את קבלת העררים על הסף.

23. מן העבר השני, טוענת המשיבה כי ההשגה בעבור מענק האומיקרון מעולם לא הוגשה ולפיכך, אין לראות בהשגה זו כהשגה אשר הוגשה כדין. העוררת התרשלה עת לא הגישה את ההשגה כפי שהורו לה במוקד הפניות של המשיבה לעשות, ומשכך הלכה למעשה השגה זו לא הוגשה ולא טופלה על ידה. נוכח אי ההשגה של ההשגה יש לראות בה כהשגה אשר לא הוגשה וככזו אין להתיר לעוררת להגיש ערר בגינה.

24. באשר לדחיית ההשגה על בקשת מענק הקורונה טוענת המשיבה כי חרף דרישות חוזרות של מסמכים נוספים, העוררת לא המציאה את הנדרש ולפיכך נדחתה השגתה כדין. המצאת הודעות הדחיה הן בהחלטות והן בהשגה נעשתה כדין בהתאם לפרטים אשר הוזנו ע"י העוררת עצמה ולהתכתבויות אשר נערכו עמה. כך, לא חולקת העוררת כי קיבלה את ההחלטות בהחלטות בדבר הבקשות, הרי שהמשיבה שלחה את ההחלטה בהשגה לאותה כתובת דוא"ל אליה שלחה את ההחלטות בבקשות. לפיכך, אין העוררת יכולה לטעון כי פעם קיבלה ופעם לא קיבלה את הדיור מאת המשיבה אשר בוצע לאותה הכתובת.

דיון והכרעה

25. כבר עתה נאמר כי הוועדה החליטה לקבל את הבקשה לסילוק הסף באשר לשתי תקופות הזכאות אשר בפנינו וזאת נוכח כשלים, אי עמידה שיטתית בהוראות החוק ובמועדים אשר קבועים בו. נפרט להלן את הטעמים העומדים בבסיס החלטתנו.

תכלית החקיקה – תכנית הסיוע לעסקים קטנים ובינוניים עקב התפרצות נגיף הקורונה

26. מצב החירום בו שררה מדינת ישראל עקב התפרצות נגיף הקורונה, בו התמודדו העסקים הקטנים והבינוניים עם חוסר בהירות וקשיים הישרדותיים משמעותיים, ובעקבותיו חקיקת חוק הסיוע,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

חייב את המשיבה לטפל ביעילות ובמהירות האפשרית במאות אלפי בקשות מצד העוסקים לקבלת מענקים.

27. לא בכדי קבע המחוקק בחוק כי ההליכים בפני המשיבה בשלב הבקשה למענק, החשגה וגם בשלב הערר יתקיימו באופן מקוון וזאת על מנת לאפשר קיום הליכים אלה ביעילות, במהירות, וזאת תוך מתן משנה חשיבות ל"הנשמת" ציבור העוסקים הקטנים והבינוניים בישראל.

א. האם ההשגה בעבור תקופת הזכאות ינואר - פברואר 2022 הוגשה כדין?

28. אין מחלוקת כי ההשגה דנא הוגשה לערוץ הגשה שגוי - למערכת פניות הציבור של המשיבה כאשר ההנחיה המפורשת על מכתב הדחיה היא להגיש את ההשגה לערוץ מקוון אחר.

29. המייצג ידע באופן מפורש כי זו אינה הכתובת הנכונה להגשת ההשגה, ואף הונחה ע"י מערכת הפניות של המשיבה להגשת ההשגה בערוץ הנכון.

30. ולא זו אף זו, ההשגה אף הוגשה תוך התעלמות מהאיחור של 41 ימים מהמועד הקבוע בחוק, זאת ללא בקשת אורכה בצדה.

31. חרף ההנחיה שיצאה בהודעת הדוא"ל מגורמי המשיבה אל המייצג, לא הוגשה ההשגה לאכסניה הנכונה. כאשר נשאל המייצג ע"י הוועדה מדוע עשה כן ולא הגיש את ההשגה לערוץ אליו הונחה להגיש את ההשגה ענה כך: "באותה תקופה הייתה אנדרלמוסיה שלמה." (פרוטוקול הדיון הראשון לעיל, בעמ' 3).

32. ולא זו אף זו, כאשר נשלחה אל העוררת ההתראה בדבר הטלת קנס גרעון בעבור תקופת זכאות זו ביום 27.11.2022 התעלמה העוררת מההתראה חרף ההשלכות הצפויות, ולא עשתה מאום על מנת לברר מה מקור החוב, או כל נסיון לפעול להסדרת החוב וסיבותיה עמה.

33. בכל הכבוד, אין בידי הוועדה לקבל התנהלות כגון דא. חובתה של העוררת להגיש את ההשגה לערוצים אשר נקבעו ע"י המשיבה ופורסמו על ידה במועד הקבוע בחוק. על העוררת היה להגיש ההשגה הן במועד הנדרש והן לערוץ אליו הונחתה להגיש את ההשגה בכתב הדחיה אותו אין חולק שקיבלה.

34. לפיכך, ובהתאם לסמכותנו לפי תקנה 7 לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף קורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי דין והמינהל בוועדת הערר) תשפ"א - 2020 (להלן: "התקנות"), מצאנו כי מאחר וההשגה לא הוגשה לערוץ ההגשה הנדרש, חרף ההנחיות החוזרות של גורמי המשיבה להגשה לערוץ המתאים, היא לא הוגשה כדין ויש לראותה כאילו לא הוגשה כלל. משכך, דין הערר בעבור תקופה זו להימחק על הסף מפאת העדר עילה, נוכח אי מיצוי ההליכים ואי קבלת החלטה בהשגה בהתאם להוראות הדין מול המשיבה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

ב. האם ההחלטה בהשגה בעבור תקופת הזכאות נובמבר - דצמבר 2020 הומצאה לעוררת כדין?

35. מן המסכת העובדתית כפי שהובאה בפנינו, עולה כי הקשר האחרון בין הצדדים בעניין ההשגה בעבור תקופת זכאות זו היה ביום 25.8.2022 עת נדרש המייצג רו"ח כהן להשלים מסמכים לטובת ברור ההשגה לגופה. דרישה זו באה לאחר מספר דרישות מסמכים אשר יצאו לעוררת, אולם כאמור לעיל המסמכים הנדרשים לא הושלמו ע"י העוררת, ומשכך דחתה המשיבה את ההשגה.

36. ההחלטה בהשגה ניתנה כאמור לעיל ביום 15.9.2022 ונשלחה לאותה כתובת דוא"ל אליה נשלחו ההחלטות בבקשות בעבור שתי תקופות הזכאות דנא אשר אין מחלוקת כי התקבלו אצל העוררת. רו"ח כהן טען בתצהירו כי לא קיבל אף אחת מהחלטות המשיבה בהשגה (ס' 10 לתצהיר רו"ח כהן).

37. אולם, באותו היום בדיוק (15.9.2022) יצאה ההחלטה בבקשת האומיקרון לאותה כתובת דוא"ל וזו כן התקבלה אצל העוררת, הראיה כי העוררת טענה שהוגשה השגה על החלטה זו בשלב מאוחר יותר (באיחור). עובדה זו תמוהה בעיני הוועדה כי שתי החלטות אשר יצאו מאת המשיבה לעוררת כאשר האחת התקבלה והשניה לאו, כאשר מדובר באותה כתובת דוא"ל ובאותו היום.

38. כמו כן, בעת הגשת ההשגה בעבור תקופה זו נדרשה העוררת להצהיר כי הפרטים המוזנים במערכות המשיבה ישמשו להתקשרות עם העוררת, ובכלל זאת גם כאמצעי תקשורת להשלמת מסמכים או לקבלת החלטות, מכאן כי גם במעמד הגשת ההשגה אישר המייצג אשר הגיש את ההשגה את פרטי ההתקשרות עם העוררת אשר משמשים את דרך ההתקשרות עמה במהלך הטיפול בהשגה.

39. משכך אין לעוררת או למייצגה, להלין אלא על עצמם (ראה בהקשר זה קביעת הוועדה בערר 1109-24 מטריקס דבאופס בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 26.10.2025 (להלן: "עניין מטריקס")) החל בפס' 18 לפסק הדין ואילך). כך גם נקבע בהקשר זה בעניין יסוד המעלה, שם דנה הוועדה בהרחבה בסוגיית המצאת החלטות המשיבה:

"הפקודה אינה כוללת התייחסות עדכנית למציאות הרווחת של שימוש באמצעי אלקטרוני, ואולם שאלה זו נדונה בפסיקה במספר מקרים. בבש"א 13876/08 מרוז מנחם נ' פקיד שומה תל אביב 3 (החלטה מיום 30.11.2008) נקבע כי סעיף 238 אינו מחייב כי ההמצאה תיעשה בדואר רשום או באופן ידני, אלא רק קובע חזקת המצאה למקרה שנעשתה מסירה באופנים אלו. בהתאם לגישה זו, קבע בית המשפט כי ניתן להתבסס על המצאה שנעשתה באמצעות מכשיר פקס, תוך השוואה להוראות הרלוונטיות לעניין זה בתקנות סדר הדין האזרחי שהיו בתוקף באותה העת. ברוח זו, נקבע גם בע"מ 38103-02-21 גנור נ' פקיד השומה ירושלים (ניתן ביום 27.12.2021; להלן – עניין גנור), כי "בעידן התקשורת המודרנית יהיה זה בלתי מתקבל על הדעת להתעלם מדרך זו של משלוח הודעות, ולקבוע כי מסירת שומה באמצעות הדוא"ל אין בה כדי להוות מסירה."

(ערר 1253-23 החברה לפיתוח יסוד המעלה וחולתה בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 6.6.2023, (להלן: "עניין יסוד המעלה")) בפסקה 24 להחלטה (ההדגשים אינם במקור ש.ת).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

40. בעניין אליהו שמש נדון מקרה דומה בו הצהיר המבקש בדבר נכונות פרטי ההתקשרות עמו וכך נקבע:

"... המשיבה צירפה לתגובתה דוגמא להצהרה אותה נדרש למלא מגיש בקשה למענק כתנאי להגשת הבקשה, במסגרתה נדרש המבקש לאשר את הנוסח הבא: **"הריני לאשר קבלת מידע באמצעות הודעת טקסט ודואר אלקטרוני, לרבות מסירת מכתב החלטה של אשות המיסים, אשר יהווה המצאה כדין"**. לאור קביעת בית המשפט בעניין גנור ובהתחשב בהסכמה המפורשת להמצאת ההחלטה באמצעות הדוא"ל, עליה נדרשים להצהיר מגישי הבקשות למענק, יש לדחות טענת העוררת בנוגע לאי-המצאה כדין."

([ערר 1491-23 אליהו שמש עפר השפלה בע"מ נ' רשות המיסים](#), ניתן ביום 15.6.2023 (להלן: **"עניין אליהו שמש"**) בפס' 26 לפסק הדין).

41. ובאופן דומה קבעה כב' השופטת דפנה ברק ארז בעניין **בן מנחם**:

"... אני סבורה שנכון לומר כי כאשר בעל עסק מוסר כתובת לרשות המיסים, הפרשנות הסבירה היא שזוהי הכתובת שאליה הוא מבקש שישלחו דברי הדואר עבורו. כל פרשנות אחרת, שעניינה ציפייה לבקשה ספציפית ומפורשת כי לשם יישלחו דברי הדואר, אינה תואמת לטעמי את ההתנהלות המקובלת בין נישומים – ובפרט נישומים מסחריים – לרשות המיסים."

([עא 8158/16 אפרים בן מנחם נ' פקיד שומה - מס הכנסה חיפה](#), פורסם בנבו ביום 16.10.2018 (להלן: **"עניין בן מנחם"**) בפס' 6 לפסק דינה של כב' השופטת ברק ארז).

42. נוכח המסכת העובדתית אשר פורטה לעיל על פיה נשלחה ההחלטה בהשגה לכתובת הדוא"ל של העוררת, בה כן קיבלה העוררת החלטות קודמות ואף אישרה כי כתובת זו תשמש לטובת התקשרות עמה בהליכים דנא, הוועדה סבורה כי יש לראות **בהחלטה בדבר דחיית ההשגה כהחלטה אשר הומצאה לעוררת כדין**.

43. משעה שקבענו כי ההחלטה בהשגה הומצאה לעוררת כדין, הרי שהאיחור בהגשת הערר דנא לוקה בשיהוי כבד של שלוש שנים, שיהוי אשר מטיל על העוררת נטל כבד במיוחד להוכחה כי התקיימו היסודות הנדרשים למתן אורכה בנסיבות בהן התקיימו "טעמים מיוחדים" בצדן.

44. נעבור כעת לבחינה האם יש בנסיבות תיק הערר שבכותרת כדי לענות על דרישת "הטעמים המיוחדים" הקבועים בחוק, כאמור בהתקיימם תיאור הוועדה לאשר הבקשה להגשת ערר באיחור.

איחור בהגשת ערר - דרישת הטעמים המיוחדים

45. ס' 20(ב) לחוק וכן תקנה 6 לתקנות ההוראות הרלוונטיות לענייננו:

ס' 20(ב) קובע:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

"על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 21, בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו."

תקנה 6 קובעת:

"(א) עורר המבקש להאריך מועד להגשת ערר מעבר למועד הקבוע בסעיף 20(ב) לחוק, יגיש לוועדת הערר בהקדם בקשה בצירוף הצהרה שבה יאומתו העובדות שביסוד בקשתו, ויפרט בבקשה את טעמיו המיוחדים.

(ב) לא תינתן הארכת מועד כאמור בתקנת משנה (א) אלא לאחר שניתנה למשיב הזדמנות להגיב.

(ג) הארכת מועד להגשת ערר תינתן מטעמים מיוחדים שיירשמו."

(ההדגשות אינן במקור ש.ת.)

46. המועד הקבוע בחוק להגשת ערר משקף את האיזון הראוי בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון אינטרס סופיות הדיון, עיקרון השוויון, אינטרס ההסתמכות של הצדדים [ראה בהקשר זה בר"מ 6094/13 **מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה**, פסקה 11 לפסק הדין של כבוד השופט פוגלמן (ניתן ביום 10.12.13)] להלן: "**עניין מדהנה**"; רע"א 3776/16 **שמעון גנים נ' דרור רחל**, (ניתן ביום 15.08.2016), בפסקה י; רע"א 4474/13 **אסולין נ' מדינת ישראל**, פסקה ט' (ניתן ביום 20.8.13); ע"מ 46275-04-22 **אל הואשלה נ' מס הכנסה** (ניתן ביום 15.06.2022), וכן קביעת וועדת הערר בערר 2767-22 **צ.מוססקו אדריכל ומתכנן ערים נ' רשות המסים**, ניתן ביום 15.1.23; ערר 2783-22 **עמוס י.ח. ייעוץ וניהול מסחר בע"מ נ' רשות המסים**, (ניתן ביום 13.12.22) (להלן: "**עניין עמוס**") ערר 1902-25 **טופ קאר נ' רשות המסים** מיום 3.11.2025 בפס' 17-29 לפסק הדין];
47. אינטרס נוסף הראוי להדגשה בענייננו הוא האינטרס בברור מהיר ויעיל של המחלוקות מול הרשות המינהלית (ראה ע"א 3857/96 **שגיא נ' תעשיות רוגוזין בע"מ**, פ"ד נב(2) 706 (1998) וכן ערר 1496-22 **מוגוגו בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 7.2.23, בפרקים א' – ב לפסק הדין).
48. ניתן לסכם ולומר כי על פי ההלכה הפסוקה על הצד שמבקש לסטות מהכלל בדבר סופיות הדיון להציג אינטרסים כבדי משקל על מנת להטות את כף המאזנים לטובתו (ראו עניין מדהנה לעיל בפס' 9, ועניין אדר מערכות לעיל בפס' 14).
49. במקרה דנא הנימוקים אותם מביאה העוררת אינם עונים על דרישת הטעמים המיוחדים וזאת בלשון המעטה. נוסף על כך, התעלמות העוררת מההתראה בדבר הטלת קנס גירעון מיום 27.11.2022 על קבלתה אינה חולקת העוררת, העובדה כי העוררת קיבלה אך ורק את המקדמות בעבור המענקים ולא את יתר הסכום אשר נתבע על ידה אשר הגיע למאות אלפי ₪ ולא טרחה לברר מדוע אינה מקבלת את יתרת המענק הנתבע על ידה, וכן העובדה כי פרטי ההתקשרות עם העוררת אכן שימשו אותה לקבלת ההחלטות בבקשות שכן אחרת לא היתה מגישה מלכתחילה את ההשגה על תקופה זו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

50. לכל אלה מתווספת העובדה שהעוררת שקדה על השמרים במשך שלוש שנים ולא פעלה כהוא זה כדי לבדוק מה עלה בגורל בקשותיה - מעוררת תמיהה. נסיבות אלו אינן עונות על דרישת "הטעמים המיוחדים" אשר הובאו לעיל כנדרשים על פי ההלכה הפסוקה בנושא הן של וועדות הערר והן של ערכאות הערעור.

51. יפים לענייננו דברי כב' השופטת הוד בו"ע 23230-05-25 (מחוזי נוף הגליל) רביד ואח' נ' מנהל המשרד למיסוי מקרקעין, ניתן ביום 13.7.2025) שם קבעה:

"על בעל דין לקיים את המועדים הקבועים בחוק. בבסיס הכלל האמור עומדים שיקולים של יעילות וסופיות הדיון, שוויון בין בעלי הדין ושמירה על אינטרס ההסתמכות של הצד שכנגד. הקפדה על לוחות זמנים בניהול הליך משפטי הכרחית לצורך ניהול מערכת משפט יעילה ותקינה. בית המשפט העליון התייחס לחשיבות העמידה במועדים הקבועים בדיני המס וקבע, כי יסוד המועדים הקבועים בדין הוא אחד היסודות החשובים המהווים חלק בלתי נפרד מההסדרים הסטטוטוריים וכי הסדר הדוק של יחסי היחיד והרשות הוא הכרחי לצורך ניהול ענייניה הכספיים של הרשות באורח תקין".

52. במקרה דנא, וכפי שהובא לעיל, לא עמד לזכות העוררת וב"כ כל "טעם" קל וחומר כל "טעם מיוחד" אשר עמד בבסיס האיחור להגשת הערר. משכך, מצאנו לקבל את הבקשה לסילוק אשר הגישה המשיבה גם באשר לתקופת הזכאות נובמבר - דצמבר 2020, ולדחות את האורכה להגשת הערר שבכותרת.

סוף דבר

53. הבקשה לסילוק על הסף בעררים שבכותרת מתקבלת בזאת נוכח הנימוקים המפורטים והמסכת העובדתית אשר פורטה לעיל.

54. בהינתן הנסיבות אשר פורטו לעיל, ההוצאות אשר נגרמו למשיבה בהליך זה חרף סיכויי ההליך הנמוכים מצאנו לנכון להטיל על העוררת הוצאות בסך של 20,000 ₪.

ניתנה היום בתאריך י"א באלול תשפ"ו, 24 באוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

תמר שטיינר, עו"ד
יו"ר הוועדה